

ಕತೆಯ ಕೇಳುವ ಹುಚ್ಚು ಊರ ಅರಸನಿಗೆ
ಮಂತ್ರಿ ಕತೆ ಹೇಳಲೇಬೇಕಿತ್ತು
ದೊರೆ ತನ್ನ ಕೆಲಸದ ನಡುವೆ ಆಲಿಸುವುದಿತ್ತು

ಕತೆಯ ಕೇಳುವ ಹುಚ್ಚು

‘ಮಹಾರಾಜ ಕತೆಯ ಕೇಳುವವರೆಲ್ಲ
ಹೂಂ, ಅನ್ನಬೇಕಲ್ಲ.
ಅರ್ಥೈಸಿ ಹೂಂ ಅನ್ನು,
ಬರಿದೆ ಕತೆ ವೃಥಾ’—
ಮಂತ್ರಿ ಎಂದ.

‘ಸರಿ ಸಚಿವ ಒಪ್ಪಿದನು—
ಮುಂದುವರಿಸಯ್ಯ.’

‘ಅರಸ ಕೇಳಿ,
ಊರ ಧನಿಕನಿಗೆ
ಕುವರಿಬ್ಬರು’

‘ಹೂಂ’ ಅರಸನೆಂದ

‘ಅಸುವ ನೀಗಿದನವನು
ವೃದ್ಧನಾಗಿ’ ‘ಹೂಂ’

‘ಕುವರಿಬ್ಬರು ಒಡೆದು

ಪಾಲುಗೈದರು ಸಿರಿಯ’ ‘ಹೂಂ’

‘ಧನಕನಕ, ನೆಲ ಹೊಲ ಎರಡು ಪಾಲಾಯ್ತು’

‘ಹೂಂ’

ಪುಷ್ಕರಣಿಯಂತಹ ಬಾವಿ ಹೋಳಾಯ್ತು. ‘ಹೂಂ

‘ಅರಸ, ಕೇಳಿ-ಅರಸ-ಬಾವಿಯೊಂದರ್ಥ ಅವನ
ಗಾಡಿಯಲಿ—‘ಹೂಂ’

ಬಾವಿಯನ್ನೊಂದರ್ಥ ಇವನ ಗಾಡಿಯಲಿ

‘ಹೂಂ’

‘ಸಾಕರಸ ಸಾಕು ಈ ಕತೆಯ ವೃಥೆಯು

ಬಾವಿಹೋಳನು ಹೊತ್ತರೂ “ಹೂಂ”ಗೊಡುವೆ

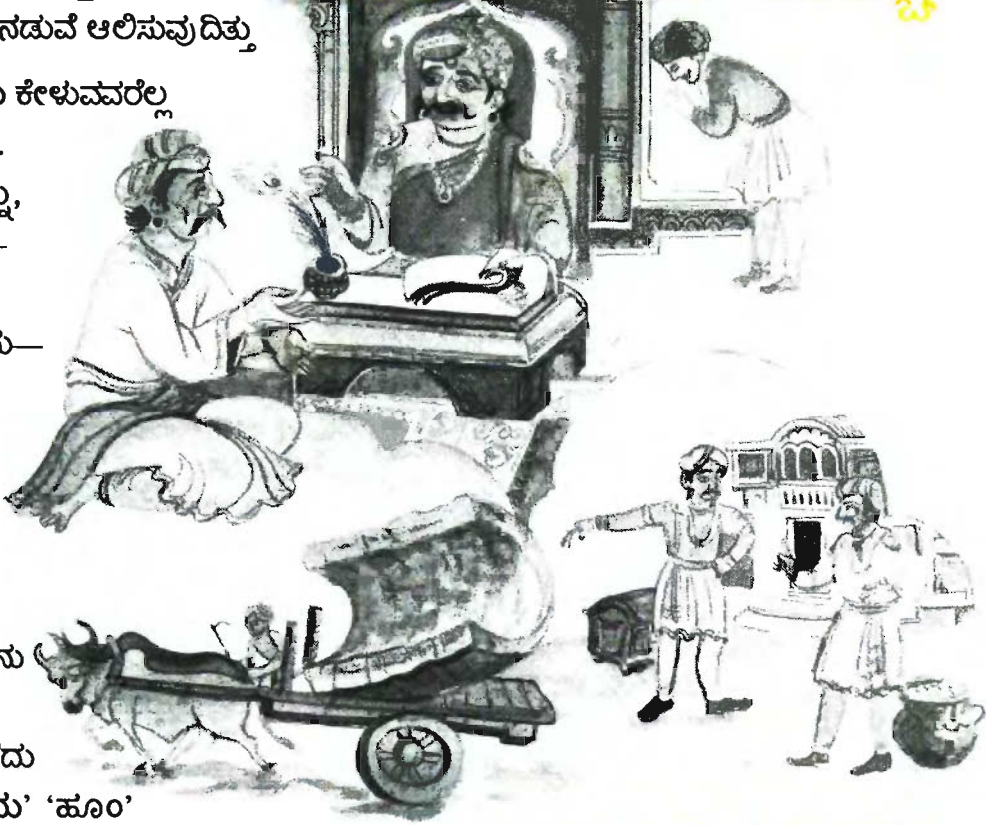
ಏನರ್ಥ, ಇದು ವೃಥಾ’ ಸಚಿವನೆಂದ.

‘ಕೇಳಲೆ, ಮಹಾ ಸಚಿವ, ಇದರರ್ಥ

ಲೋಕದೊಳಗುಂಟೆನಿತೊ ಇಂತಹ ಅನರ್ಥ

ಬೇಕು ಸಂಯಮ, ನೋಡದಿರು ಇದಕೆಲ್ಲ

ಪುರುಷಾರ್ಥ!’

ಕಲೆ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ : ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಕಾರಂತ

ನಮ್ಮ ಹುಟ್ಟಿನ ಹಿಂದೆ ಏನು? ಮುಂದೆ ವಿಶ್ವ ಹೇಗೆ
ನಿರ್ಮಾಣವಾಯಿತು? ಯಾವಾಗ? ಸತ್ತ ನಂತರದ
ಅವಸ್ಥಾಂತರಗಳೇನು? ಎಂಬೆಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ
ನಮಗೆಲ್ಲ ತುಂಬ ಕುತೂಹಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಅಸಂಖ್ಯಾತ
ಪುಸ್ತಕಗಳೂ ಇವೆ. ಆದರೆ ಈಗ ನಾವು ಹುಟ್ಟಿ
ಯಾಗಿದೆ, ಸಾಯುವವನ ಹೇಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಜೀವನ
ಮಾಡಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಕುರಿತು ಗೀತೆ ಉಪನಿಷತ್
ಗಳಂತಹ ಕೆಲವೇ ಪುಸ್ತಕಗಳಿವೆ. ಇನ್ನಾದರೂ ನಾವು
ಇಂತಹ ಕುತೂಹಲದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ
ಜೀವನವನ್ನು ಸುಂದರಗೊಳಿಸುವ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ
ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಜೀವನದ
ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆ.